

Des del Cortal Avinyó, la vida es veu millor

“Abans hi havia moltes mosques, a Castelló”

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

MARC TESTART

L'any 2000, alguns no entenen perquè l'Ajuntament de Castelló d'Empúries nomenava Joaquim Barraquer i Moner Fill Adoptiu de la vila comtal i li dedicava la plaça del costat del Centre Cívic d'Empuriabrava. La relació d'aquest eminent oftalmòleg de 76 anys d'edat amb el municipi castelloní és molt estreta. “El meu avi, el doctor Joaquim Moner Carbonell, va ser batejat a la Catedral de Castelló. El meu avi era metge i tenia un consultori per la vacunació antiveròlica, a la plaça de Catalunya de Barcelona. El meu avi es va enamorar de l'Antònia Raguer Molina, filla del notari de Figueres i pubilla milionària. Els pares d'ella no la volien deixar casar, perquè deien que casar-se amb un metge era viure amb l'espasa de Damocles al cap. Amb els diners de l'herència, l'avi va comprar quatre masies, una d'elles va ser el Cortal Avinyó, que la meua mare em va deixar després”. És aquí on hi ha el fii conductor entre el professor Barraquer i Castelló. No hi ha estiu que falti a les vacances.

Encara recorda quan era jove i no hi havia electricitat. Tot plegat ha canviat molt: “Canvis molt bons en general. Venia a Castelló d'Empúries amb tartana i xarret o muntat a cavall. Ara, en canvi, hi vinc en cotxe, perquè -afegeix-, ara, si no tens cotxe, no pots circular”. El Cortal Avinyó té un avantatge i és que té els Aiguamolls de l'Empordà al davant. “Entre nosaltres i el mar, no es pot construir res”, diu el professor, en part satisfet per poder mantenir-se allunyat del bull turístic que amara el municipi castelloní els mesos d'estiu. La família Barraquer s'allotja en una torre que enguany ha complert cent anys. La va construir l'any 1903 l'avi Moner i es troba enganxada a la masia, molt més antiga, del segle XVI. “Temps enrere, teníem ramat, cavalls i tota classe d'aviram”, recorda. Barraquer no perd la ironia: “Abans hi havia moltes mosques, a Castelló”.

“Per la meua professió de metge

El professor Barraquer va ser el pegoner de la Festa Major de Castelló d'enguany

oftalmòleg cirurgià, he anat pels cinc continents, però li puc dir que unes vacances tan tranquil·les com aquestes no les he trobat enlloc”, argumenta el professor. Encara se'l pot trobar a la plaça dels Homes els dimecres d'estiu ballant sardanes, malgrat l'edat que sosté.

Quan Déu vulgui

Això no obstant, els anys no l'han apartat de l'activitat professional. “Si un no treballa de gust, pleguem. Em jubilaré quan el de dalt m'ho digui”, indica Barraquer, el qual encara veu

els malalts. A la Clínica que dirigeix a Barcelona, hi té 28 oftalmòlegs treballant.

Les coses han canviat molt amb el temps, però “hi ha coses bàsiques que són les mateixes: el tracte amb el malalt i tenir-hi sempre una relació, deixar-lo parlar i escoltar-lo”, segons remarca. La immediatesa en les intervencions quirúrgiques és potser una de les coses que no passa per alt a Barraquer. Què diria ara el seu avi amb això que s'operi de cataractes al matí i que el pacient ja se'n vagi cap a casa al vespre? “Ell ja anava a operar a domicili, però era diferent”, salta el professor.